

Aagaard (KF):

I modsætning til hr. Stavad vil jeg meget gerne indlede med at takke skatteministeren for en særdeles nyttig og grundig gennemgang af de 13 forslag, vi i dag har til samlet behandling.

Det giver i hvert fald mig mulighed for indledningsvis at tilslutte mig skatteministerens bemærkninger om SF's fem forslag.

Dernæst vil jeg gerne på Det Konservative Folkepartis vegne udtrykke anerkendelse og respekt for regeringens forslag om lempelse af personskatter, som præsenteret af statsministeren i åbningstalen sidste tirsdag, en anerkendelse, der går på, at regeringen nu fremsætter forslag, som ophæver dobbeltbeskatningen af aktieudbytter og sænker virksomhedsskatten til 40 pct., og en respekt, der går på, at regeringen nu fremsætter forslag om total afvikling af 6 pct.-skatten over 2 år og om en forhøjelse af 3 pct.-fradraget til 4 pct., og det gøres på en betydelig mere socialt afbalanceret måde, end tilfældet er i det socialdemokratiske forslag.

Vor respekt bygger i høj grad på, at regeringen med disse forslag for det første sikrer personskattelettelse for alle skatteydere og for det andet fjerner en helt urimelig skat, der efter vor opfattelse er direkte skadelig, fordi den dybest set kvæler arbejdslysten i befolkningen, i hvert fald lysten til at tjene penge, man skal betale skat af.

Vi er enige med statsministeren i, at der skal holdes fast, men vi skal bestemt også videre. De store resultater, regeringen har præsteret igennem de seneste år med en fast kronekurs, en inflation, som næsten er afskaffet, og en rente, som er på et helt andet niveau end i begyndelsen af 1980'erne, og som betyder utrolig meget for vort produktive erhvervsliv og for vore investeringer, er helt klart forhold, der skal holdes fast i, ikke mindst af hensyn til den kæmpeindsats, vore arbejdspladser har præsteret i eksporten, hvor vi i indeværende år nærmer os et overskud på vare-tjenestebalancen på næsten 40 mia. kr.

Disse positive forhold skal efter vor opfattelse meget gerne fortsætte i 1990'erne, og derfor skal vi videre med løsningen af de strukturproblemer, vi fortsat har i dansk økonomi. Derfor kan det sikkert heller ikke komme som nogen overraskelse for Socialdemokratiet, at Det Konservative Folkeparti i allerhøjeste grad støtter regeringens forslag om en total fjernelse

af 6 pct.-skatten frem for det, som Socialdemokratiet foreslår: en gradvis forhøjelse af indkomstgrænsen fra de nuværende 155.000 kr. til cirka 300.000 kr. Det gør vi ikke mindst på baggrund af, at der også i regeringens forslag opereres med en forhøjelse af 3 pct.-fradraget til 4 pct., en sænkning af virksomhedsskatten til 40 pct. og en ophævelse af dobbeltbeskatningen af aktieudbytte, hvor Socialdemokratiet – hvad vi heller ikke kan støtte – foreslår en ophævelse af ægtefællers ret til at overføre uudnyttet fradrag. Til det sidste kan jeg supplerende tilføje, at vi finder det helt uacceptabelt at afskaffe overførselsretten for ægtefæller, når man vil bevare bundgrænsen for 6 pct.-skatten.

Ser vi imidlertid på finansieringen, kan vi konstatere, at en række af forslagene er sammenfaldende. Jeg tænker her på forslagene om skærpet beskatning ved konkurser og akkord, ved ophævelse af udlandslempelsen, en forstærket restanceinddrivelse og en skærpet beskatning ved ophævelse af pensionsordninger i utide. Selv om der er forskelle i modellerne og også i provenukonsekvenserne, er der i høj grad tale om et sammenfald.

Herudover har Socialdemokratiet fremsat forslag om en række finansieringselementer, som for os vil være helt uacceptable. Jeg tænker her især på beskatningen af kursgevinster på værdipapirer og beskatning af al avance på fast ejendom bortset fra ejerboliger, bortfald af formueskatteløftet og skærpet værdiansættelse af visse aktiver, blot for at nævne nogle af de mange forslag, som Socialdemokratiet har fremsat.

Jeg vil blot generelt sige, at hvor regeringens forslag lægger op til at lukke egentlige huller i vort skattesystem og ikke mindst skabe bedre overensstemmelse i forhold til resten af EF, ser vi en række af de socialdemokratiske forslag som en væsentlig skærpelse af beskatningen af personer, som i forvejen beskattes hårdt, hvilket der efter vor opfattelse bestemt ikke er behov for.

Om konkurrenceevnevirkningen af forslagene vil jeg godt sige til Socialdemokratiet, at når man føler, at det er naivt at tro, at de lavestlønnede og dem med de lave mellemindkomster vil vise særlig tilbageholdenhed med henvisning til, at de højere lønnede får skattelettelse, mener jeg, at man overser, at 80 pct. af de enlige fuldtidsbeskæftigede betaler 6 pct.-skatten. Vi tror, det er ret så afgørende for lønpresset, om